

نماز استیجاری

نماز استیجاری

مسأله ۶۴۵) اگر عباداتی مانند نماز یا روزه از میت فوت شده باشد؛ جایز است کسی را اجیر کنند تا قضای آنها را به نیابت از میت به جا آورد. همچنین جایز است کسی آنها را تبرعاً انجام دهد و با انجام آن، ذمه میت فارغ می شود.

مسأله ۶۴۶) به نمازی که به نیابت از میت با اجرت خوانده می شود، نماز استیجاری می گویند.

مسأله ۶۴۷) در صورتی که میت نسبت به گرفتن اجیر برای قضای نمازهایش وصیت کرده باشد، تا مقدار ثلث ترکه باید به آن عمل شود و در بیش از ثلث، اجازه ورثه لازم است.

مسأله ۶۴۸) کسی که برای نمازهای میتی اجیر شده است، هنگام خواندن نماز لازم نیست میت را با ذکر خصوصیات معین کند، بلکه اگر به صورت مجمل و کلی او را مشخص کند، کافی است؛ مثلاً کسی که برای نماز دو نفر اجیر شده، اگر نیت کند نماز را برای اولین میتی که اجیر شده می خواند، کافی است.

مسأله ۶۴۹) اگر برای نماز استیجاری شرط خاصی (مانند به جماعت برگزار کردن یا در مسجد خواندن) نشده باشد، بر اجیر فقط لازم است نماز را با واجبات آن انجام دهد.

مسأله ۶۵۰) برای خواندن نمازهای میت، همجنس بودن شرط نیست، یعنی مرد می تواند نمازهای قضای زن و زن نمازهای قضای مرد را بخواند؛ خواه اجیر باشد و یا تبرعاً انجام دهد.

مسأله ۶۵۱) در بلند یا آهسته خواندن نماز، نایب باید مطابق وظیفه خود عمل کند. بنابراین اگر مردی برای خواندن نمازهای قضای زن نایب شود، باید حمد و سوره نمازهای صبح و مغرب و عشا را بلند بخواند.

مسأله ۶۵۲) کسی که برای قضای نماز میت نایب می شود، باید شرایط زیر را داشته باشد:
۱. مسائل نماز را با اجتهاد یا تقلید صحیح بداند.

۲. مورد اطمینان باشد که نماز را صحیح به جا می آورد.

۳. عذری نداشته باشد؛ مثلاً کسی که نشسته نماز می خواند، نمی تواند برای نمازهای میت اجیر شود.

۱. یعنی به طور رایگان انجام دادن.